

PÅSKDAGEN

DOMINICA RESURRECTIONIS

Text Matt 28: 1-8. Predikan av Ingemar Andersson (LFS)

KRISTUS ÄR UPPSTÅNDEN

På Golgata hade hånet och smädelserna tystnat. Tungt låg mörkret över nejden och tungt låg mörkret över lärjungarnas hjärtan. Jesus var död. Ur gudsövergivenhetens mörker hade han ropat, i en nöd vars djup ingen kan pejla – och så gav han upp andan. Ingen tog hans liv. ”Jag har maket att ge mitt liv, och jag har maket att ta det tillbaka”, hade han sagt. Och nu hade han frivilligt gett sitt liv, till försoning för våra synder. Och Gud drog i dödsögonblicket på en mäktig själaringning, som delade förlåten i templet, som skakade jorden så att klippor rämnade och gravar öppnades när Jesus gick in i dödens natt.

DEN SISTA TJÄNSTEN

Josef från Arimatea och Nikodemus fick nu göra Jesus den sista tjänsten, ta hand om stoftet, svepa Jesu döda kropp och lägga den i Josefs nya grav, medan kvinnorna satt där vid graven och såg var de lade honom. De skulle ju, när sabbaten väl var över, tidigt på påskdagens morgon återvända till graven för att göra färdigt det som inte hanns med på långfredagens kväll.

Jesus hade när han greps i Getsemane sagt, att nu rådde mörkrets makt, och så upplevde säkert lärjungarna det. När de begrov Jesus begrov de hoppet. ”Vi hade hoppats att han var den som skulle frälsa Israel”, sa Emmausvandrarerna där de talade om det som skett i Jerusalem och på Golgata. Så slutade långfredagen i mörker – men nu är det påskdagsmorgon och allt är förändrat:

”VAD LJUS ÖVER GRIFTEN...”

Vad ljus över griften! / Han lever, o fröjd! / Fullkomnad är Skriften, / O salighets höjd! / Från himmelen hälsad / Han framgår i glans, / Och världen är frälsad, / Och segern är hans. / Bortvältrad är stenen och inseglet bräckt, / Och vakten har flytt för hans Andes fläkt, / Och avgrunden bävar. Halleluja!

Tidigt på påskdagens morgon uppstod Herren Jesus. Hans verk var fullbordat och därför kunde döden inte behålla honom. Han som gav sitt liv i döden och som gav upp andan, sedan han på korset utropat: Det är fullkomnat! – han var Livets furste, som genom sitt lidande och sin död besegrade själva Döden och bragte liv och oförgänglighet fram i ljuset. Och Herren Gud, som med en jordbävning ringde Jesus till gravens vila, drar på nytt på dessa stormklockor till hans uppståndelse. Vakter, sten och sigill batar föga. ”Här halv ej makt, ej heller vörd, Han gick igenom stenen hård.”

Och för att visa att graven var tom, steg Herrens ängel ner från himlen, rullade bort stenen och satte sig på den. De romerska vakterna skakade, dödsförklamade av skräck. När de väl kvicknade till flydde de för sitt liv till staden. De skulle till översteprästen, som hade skickat dem att vakta graven. Det som nu hade hänt kunde de inte hantera. Det låg utanför deras kompetens. Mot jordbävningar och änglar räckte inte romerska vapen långt. Man kunde tänka sig att soldaternas berättelse åtminstone skulle ha gjort översteprästen betänksam. Men han var van att ljuga och använda falska vittnen. Står man i tjänst hos lögnens fader så finner man alltid på sätt att komma undan sanningen. Soldaterna skulle bara säga, att de råkat sova på sin post medan lärjungarna rövade bort Jesu kropp. Rundligt betalt skulle de få, och skulle landshövdingen ha synpunkter på hur de skött sin vaktjänst, så skulle översteprästerna och de äldste nog lugna honom på den punkten. Så trodde sig de andliga ledarna därmed ha tystat uppståndelsens budskap. Så fel de hade!

KRISTUS ÄR UPPSTÅNDEN

Budskapet om den uppståndne och levande Frälsaren kunde inga lögner och intriger stänga inne.

Med oemotståndlig kraft har budskapet sprängt sig fram från klippgraven utanför Jerusalem, ut över världen. Allt har gjorts för att tysta uppståndelsens budskap – tortyrbänkar, galgar, brinnande bål och vilda lejon, bibelkritik och allehanda förnekelser – men inget kunde hejda segerbudskapet. Evangelium är en Guds dynamit, Guds kraft till frälsning.

Kvinnorna vid graven var de första som gick med budskapet. Apostlarna fortsatte: *Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen*, var uppdraget de fick av den uppståndne Frälsaren.

I hans fotspår gick de och efter dem har tusenden och åter tusenden fört segerbudet vidare. För –

I Jesu spår är tryggt att vandra, / Ty de gå hem till livets land / Och sluta ej som många andra / Vid dödens töckenhöjda strand. De gå till Golgata och döden, / De gå till Josefs nya grav, / Till segerns fest i morgonglöden / Med fribetsbud till fången slav.

Kristus är uppstånden, och därmed är döden *uppslukad och segern vunnin*. *Du död, var är din seger? Du död, var är din udd? Dödens udd är synden, och syndens makt kommer av lagen. Men Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus.* (1 Kor. 15: 54b ff).

Genom synden var vi alla underlagda döden och domen. Men ”så älskade Guds världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv”.

Jesus blev vår ställföreträdare. I allt uppfyllde han Guds lag i vårt ställe. Han levde så som vi skulle ha levat, men som vi var oförmögna till på grund av synden. Och så tog han på sig straffet för våra synder, det straff vi skulle ha lidit, och dog i vårt ställe. Som på en gång Gud och människa kunde han bli ställföreträdare för alla, uppfylla Guds lag och sona alla människors brott. Och så blev den rättfärdige Gudens krav uppfyllda och vi frikändes, för nu var skulden fullgiltigt betald. Och därmed förlorade döden sin makt. *Livets Andes lag bar i Kristus Jesus gjort mig fri från syndens och dödens lag*, säger Paulus.

Dödens udd är synden. Det är synden som ger döden makt. Men *syndens makt kommer av lagen*. Det är lagen som befaller, som säger ”du skall” och ”du skall icke”! Den avslöjar oss som lagbrytare, som syndare, och dömer oss. Om nu syndaskulden är betald och lagen är uppfylld, då finns inget mer att anklaga oss för. - *Du död, var är din seger? Du död, var är din udd? Döden är uppslukad och segern vunnin*.

Och det är den segerfesten vi firar i dag. Kristi uppståndelse är beviset på hans seger över synd, död och helvete. Hade inte Kristus fullgjort allt hade han blivit kvar i graven. Men nu var allt fullbordat och därför kunde döden omöjligen behålla honom, och därför uppstod han på tredje dagen, såsom Skriften vittnar. Många är det som tiderna igenom försökt bortförklara uppståndelsens verklighet. Fantasin känner inga gränser när det gäller falska förklaringar till Kristi uppståndelse. Översteprästernas och de äldstes påhitt, att lärjungarna skulle ha rövat bort kroppen mitt för ögonen på en romersk vaktstyrka, framstår som löjeväckande. Skulle de vilna och rädda lärjungarna, som alla hade övergett Jesus och flytt, som förnekat och svurit att de inte kände honom, ha gett sig på ett sådant vågstycke?! Och vi ser ju av berättelserna i evangelierna, att lärjungarna inte var några lättleda och snart övertygade supportrar. Det var först efter de mest övertygande bevis de vågade tro på uppståndelsens verklighet. De romerska soldaterna och översteprästerna var lättare att övertyga än Jesu egna lärjungar. Fast Jesus många gånger förutsagt sin uppståndelse från de döda, kom kvinnorna på påskdagsmorgonen för att ta hand om en död kropp. Bestörtning griper dem när kroppen inte finns i graven. En ängel övertygar dem om att här har inget gravrov skett och sänder dem med budet om uppståndelsen till lärjungarna.

Och lärjungarnas reaktion: *Men när de hörde att han levde och att hon hade sett honom, trodde de inte på det. Sedan visade han sig i en annan gestalt för två av dem som var på väg ut på landet. De gick också och berättade det för de andra, men inte heller de blev trodda. Sedan visade han sig för de elva när de låg till bords, och han förebrådde dem deras otro och hårda hjärtan, då de inte hade trott på dem som hade sett honom uppstånden*.

Jesus åt och drack inför lärjungarna för att övertyga dem om att han var levande och verklig och att de inte såg i syne. Tomas lät sig inte nöjas med de andras vittnesbörd, utan lät sig övertygas först efter att själv ha fått möta den Uppståndne. Men, när detta ofattbara till slut fick rum i apostlarnas hjärtan, gick de med frimodighet ut med budskapet om Jesu Kristi uppståndelse och utbjöd syndernas förlåtelse i hans namn. De hade själva varit med. De var åsyna vittnen och de kunde hänvisa till många personliga möten med den Uppståndne. Uppståndelsens segerbudskap - syndernas förlåtelse i Jesu namn – har sedan den första påskdagen predikats, proklamerats, ropats ut över världen. Och intill dess Jesus kommer tillbaka, har alla hans lärjungar detta välsignade uppdrag: Gå och berätta för människorna att han lever.

Och han befällde oss att predika för folket och vittna om att han är den som Gud har bestämt till domare över levande och döda. Om honom vittnar alla profeterna, att var och en som tror på honom får syndernas förlåtelse genom hans namn.

Amen.